

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2SŽ/16/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010097
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9015010097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Paul Q, s. r. o., so sídlom Karadžičova 2, Bratislava proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, P.O.BOX 155, Bratislava v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/64/2015 z 10. novembra 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/64/2015 z 10. novembra 2015 potvrdzuje.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 € na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Rada pre vysielanie a retransmisiu rozhodnutím č. RP/64/2015 z 10. novembra 2015 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) a h) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) uložila navrhovateľke pokutu vo výške 5 000 € podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z. určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a) uvedeného zákona za porušenie povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., ktorú navrhovateľka porušila tým, že na programovej službe TV MARKÍZA odvysielala dňa 6. júna 2015 v čase o cca 11:43:14 hod. a 20:08 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program Nasleduj svoj sen, o cca 12:10:29 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program Smotánka, o cca 12:41:31 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program NON-STOP a o cca 13:05:45 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program Chlapi neplačú, t.j. komunikáty, ktoré naplnili definíciu vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., a teda reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. bez toho, aby boli na začiatku zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej

služby.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa poukázala na to, že odvysielané komunikáty obsahovali krátke výňatky z audiovizuálnych diel Nasleduj svoj sen, Smotánka, NON-STOP a Chlapi neplačú, pričom charakterom svojho spracovania naplnili definíciu upútavky (podľa § 1 ods. 6 vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania v znení neskorších predpisov) ako formy vlastnej propagácie, a teda reklamy v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Vysielaná reklama musí byť podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. rozoznateľná a zreteľne oddelená v takej miere, aby bola vylúčená zameniteľnosť reklamy s inými zložkami programovej služby. Sporné upútavky neboli na začiatku vymedzené žiadnym obrazovo-zvukovým či priestorovým prostriedkom. Rada poukázala na to, že nepoužitie obvyklých prostriedkov na oddelenie reklamy priznala sama navrhovateľka vo svojom vyjadrení, pričom to zdôvodnila technickými problémami súvisiacimi so zmenou jarnej grafiky.

Odporkyňa v rozhodnutí uviedla, že cca jednu sekundu po začatí upútaviek na programy Nasleduj svoj sen, Smotánka a Chlapi neplačú sa v strede obrazu objavuje informačný kruh, obsahujúci údaje o dni a čase vysielania jednotlivých programov, ktorý sa následne umiestni do ľavej časti obrazu. Farebný informačný kruh nabieha do obrazu upútavky v niekoľko sekundovom oneskorení oproti jej obrazovej zložke, pričom sa stáva jej súčasťou. Vzhľadom na spôsob zapracovania informačného kruhu ako súčasť vizuálnej stránky upútavky ako aj jeho obsahové prepojenie s upútavkou (podrobnosti o odvysielaní programov v rozsahu určenia dňa a času) neplní funkciu predelového prostriedku, ale len nositeľa informácie o dni a čase odvysielania programov ako imanentná súčasť upútaviek.

Upútavka na program NON-STOP začala priamo výňatkem z audiovizuálneho diela NON-STOP a až v závere upútavky sa v obraze ukáže na čiernom podklade biely titulok NON-STOP a v pravom dolnom rohu modré políčko s nápisom „Dnes“ a žltým „20:30“, v strede obrazovky titulok NON-STOP. Vzhľadom na spôsob zapracovania titulku a políčka ako súčasť vizuálnej stránky upútavky, na ich zaradenie na samotný koniec upútavky po tom, čo boli zobrazené všetky v upútavke použité výňatky z diela NON-STOP, ako aj jeho obsahové prepojenie s upútavkou (podrobnosti o odvysielaní programov v rozsahu určenia dňa a času), titulok a políčko neplní funkciu predelového prostriedku, ale len nositeľa informácie o dni a čase odvysielania programov ako imanentná súčasť upútaviek.

Rada dospela k záveru, že komunikáty, ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., neboli zreteľne oddelené od komunikátov označujúcich sponzora programu FC Venuša ako inej zložky programovej služby, čím došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

V odôvodnení uloženej sankcie rada uviedla právoplatné rozhodnutia, ktorými bola navrhovateľka v minulosti sankcionovaná za porušenie povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Následne rada poukázala na všetky skutočnosti, ktoré brala do úvahy pri určovaní výšky uloženej pokuty, pričom vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 5 000 €.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporkyňa podala včas odvolanie navrhovateľka, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania. V dôvodoch uviedla, že odporkyňa nesprávne aplikovala § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. a vyložila ho neakceptovateľným spôsobom v kontexte posudzovanej situácie ako aj v kontexte garancií ústavných práv. Štátny orgán pri aplikácii právnej normy môže realizovať len taký výklad, ktorý sú účastníci právnych vzťahov na základe textu normy schopní predvídať.

Zákonodarca určil vysielateľom povinnosť realizovať vysielanie reklamy tak, aby bolo zjavné, že ide o reklamu, a povinnosť oddeliť vysielanie reklamy od iných zložiek programovej služby tak, aby priemerný recipient bol schopný odlíšiť reklamu od iných zložiek programovej služby. Zákonodarca ďalej v citovanom ustanovení bez bližšej špecifikácie uvádza, aké prostriedky majú byť použité na oddelenie reklamy.

Podľa názoru navrhovateľky boli z jej strany v rámci vysielania reklamných blokov splnené požiadavky definované ustanovením § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Rozhodnutie odporkyne vychádza z extenzívneho výkladu citovaného ustanovenia, pričom týmto rozhodnutím sú navrhovateľke ukladané nové povinnosti, ktoré zákon nepredpokladá.

Navrhovateľka uviedla, že vysielanie reklamy je uplatnením práva na slobodu prejavu, a preto musia štátne orgány pri obmedzení tohto práva skúmať splnenie podmienok pre takéto obmedzenie, pričom je potrebné dodržať proporcionalitu medzi sledovaným legitímnym cieľom obmedzenia a prostriedkami a formou, akou sa obmedzenie realizuje. Zákon nedáva odporkyňi priestor na vlastnú úvahu o tom, ako má oddelenie vysielania reklamy od ostatných zložiek programovej služby vyzeráť, ale vyžaduje výlučne len to, aby bola reklama odlišiteľná od ostatných zložiek programovej služby.

Navrhovateľka v správnom konaní uviedla, že z dôvodu technických problémov neboli odvysielané obvyklé prostriedky na oddelenie reklamy, čo však automaticky neznamená porušenie zákona. Výkladom odporcu uvedeným v rozhodnutí, by každá zmena prostriedkov na oddelenie reklamy znamenala automatické porušenie zákona. Navrhovateľ má za to, že je nevyhnutné posudzovať, či vôbec došlo k zameniteľnosti s inými zložkami programovej služby. Odporkyňa v rozhodnutí konštatuje, že farebný kruh, obsahujúci údaje o dni a čase vysielania jednotlivých programov, ktorý sa objavuje na obrazovke približne 1 sekundu po začatí komunikátov, neplní funkciu predelového prostriedku, ale len nositeľa informácie o dni a čase odvysielania programov. Nie je zrejmé, na základe čoho odporkyňa dospela k závere, že použitý spôsob oddelenia, ktorý je nositeľom informácie, nemôže byť zároveň aj oddeľovacím prostriedkom.

Navrhovateľka tiež namietala, že zo znenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. vyplýva, že odporkyňa mala skúmať nielen to, či navrhovateľka dodržala formu (zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky), ale aj spôsob oddelenia (zreteľne tak, aby reklama a telenákup neboli zameniteľné s inými zložkami). Na porušenie povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. nestačí, aby oddelenie vysielania reklamy bolo nezreteľné. Porušením povinnosti je až situácia, kedy je oddelenie vysielania reklamy nezreteľné až takým spôsobom, že v dôsledku toho došlo k zameniteľnosti reklamy s inými časťami programovej služby. Skutočnosť, že reklama nebola oddelená tradičným spôsobom, neznamená, že nebola pre bežného diváka rozpoznateľná.

V závere odvolania navrhovateľka uviedla, že v prípade, ak najvyšší súd dospeje k záveru o porušení povinnosti uvedenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., žiada o primerané zníženie pokuty. Výška uloženej pokuty je doteraz jedna z najvyšších uložených pokút navrhovateľke za porušenie predmetného ustanovenia, a to aj napriek skutočnosti, že závažnosť deliktu nie je vysoká a že neodvysielanie obvyklých oddeľovacích prostriedkov bolo spôsobené technickými problémami.

K opravnému prostriedku navrhovateľky sa vyjadrila odporkyňa a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie potvrdil. V dôvodoch poukázala na to, že v napadnutom rozhodnutí sa podrobne zaoberala vývojom právnej úpravy v danej veci, pričom poukázala na zachovanie princípu oddelenia a rozoznatelnosti pre vysielanie reklamy a telenákupu (na rozdiel od mediálnej komunikácie, pri ktorej sa od uplatňovania princípu oddelenia upustilo a zachovaný zostal iba princíp rozoznatelnosti). Pre splnenie povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. je teda nevyhnutné, aby boli dodržané oba princípy, a teda aby vysielaná reklama a telenákup boli nielen rozoznatelné, ale aj oddelené od ostatných zložiek programovej služby.

K námietke predvídateľnosti aplikácie právnych noriem odporkyňa uviedla, že dikcia zákona je

dostatočne presná a zrozumiteľná a účastníkovi právneho vzťahu zo znenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. jasne vyplýva povinnosť vysielat' reklamu a telenákup tak, aby bola rozoznateľná a oddelená od iných častí programovej služby. Odporkyňa navyše navrhovateľke v minulosti v súvislosti s porušením predmetnej povinnosti uložila sankciu niekoľko krát (8x upozornenie na porušenie zákona, 6x pokuta), a preto navrhovateľka mohla a mala vedieť, akú povinnosť jej zákon ustanovuje a akým spôsobom bude odporkyňa v prípade jej nedodržania postupovať.

Pokiaľ sa jedná o zachovanie proporcionality obmedzenia práva na slobodu prejavu vo vzťahu k dosiahnutiu sledovaného cieľa, odporkyňa poukázala na to, že cieľom, ktorý sleduje § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., je ochrana diváka pred možnou zámenou reklamy za vysielanie iných zložiek programovej služby, a teda ochrana diváka pred potenciálnym uvedením do omylu o povahe vysielanej zložky programovej služby. Tento cieľ nebol v predmetnom prípade naplnený, pretože navrhovateľka vysielanie reklamy od ostatných zložiek programovej služby neoddelila vôbec. Divák musí po odvysielaní oddeľujúcich prostriedkov očakávať vysielanie komerčného charakteru. Uvedené je možné dosiahnuť odvysielaním takých zvukovo-obrazových alebo priestorových prostriedkov, ktoré sú charakteristické pre vysielanie reklamy, a to pre celú programovú službu. Pôjde teda o také oddelenie, ktoré nebude zameniteľné s inou programovou zložkou.

K tvrdeniu navrhovateľky, že použitie farebného kruhu obsahujúceho údaje o dni a čase vysielania môže plniť zároveň funkciu nositeľa informácie i funkciu oddeľovacieho prostriedku, odporkyňa uviedla, že samotné použitie tohto informačného kruhu by obe tieto funkcie mohlo plniť v prípade, ak by bol najprv zobrazený informačný kruh samostatne a následne by bola odvysielaná reklama (upútavka). Avšak v prípade upútaviek na komunikáty Nasleduj svoj sen, Smotánka a Chlapi neplačú sa tento informačný kruh na obrazovke objavil až následne. K oddeleniu upútavky od iných zložiek programovej služby teda vôbec nedošlo, keďže nie je možné, aby oddelenie jednej zložky programovej služby od druhej nastalo počas trvania prvej.

K výške uloženej pokuty odporkyňa uviedla, že skutočnosť, že výška pokuty je najvyššia z doteraz uložených, ešte neznamená, že pokuta bola uložená v strednom rozmedzí alebo na hornej hranici zákonom stanoveného rozsahu. Ustanovenie § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. stanovuje výšku pokuty za porušenie podmienok na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu v rozmedzí 3 319 € až 165 969 €. Pokuta uložená navrhovateľke vo výške 5 000 €, je teda jednoznačne na spodnej hranici zákonnej sadzby. Táto nízka suma bola okrem iného určená aj z dôvodu nie vysokej závažnosti spáchaného správneho deliktu.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a mu predchádzajúce správne konania postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 250l a nasl. O. s. p. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Úlohou najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.

z., nakoľko dňa 6. júna 2015 na programovej službe TV MARKÍZA odvysielala upútavky na programy Nasleduj svoj sen, Smotánka NON-STOP a Chlapi neplačú bez toho, aby boli na začiatku zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby. Za uvedené porušenie rada uložila navrhovateľke pokutu vo výške 5 000 €.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 5 ods.1, písm. g/, h/, m/, n/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia, žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby, vybavovať sťažnosti na porušenie tohto zákona podľa § 14a.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávateľom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. vlastná propagácia na účely tohto zákona je činnosť vysielateľa určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie, programy, tovary alebo služby, priamo spojené s vysielaním a programami; za vlastnú propagáciu sa nepovažuje oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: a) upozornenie na porušenie zákona, b) odvysielanie oznamu o porušení zákona, c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d) pokutu, e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 2 vety prvej zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť.

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto

zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 € do 165 969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49 790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že odporkyňa v predmetnej veci náležite postupovala v zmysle citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážila dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, zistila skutočný stav veci, v konaní postupovala v súčinnosti s navrhovateľkou ako s účastníčkou konania a v konaní sa nedopustila ani takej vady, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Odvysielané komunikáty odporkyňa kvalifikovala ako upútavky na programy Nasleduj svoj sen, Smotánka, NON-STOP a Chlapi neplačú, a teda formu vlastnej propagácie napĺňajúcu definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Túto skutočnosť navrhovateľka nenamietala.

Spornou otázkou v konaní bola správna aplikácia a zákonný výklad ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti so záverom rady o povinnosti oddeliť odvysielané upútavky obrazovo-zvukovými či priestorovými prostriedkami od ostatných zložiek programovej služby.

Najvyšší súd sa v tomto smere stotožnil so závermi rady a uvádza, že výklad a aplikácia sporného ustanovenie radou boli uskutočnené ústavne konformným spôsobom v súlade s textom a účelom právneho predpisu.

Z ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. jednoznačne vyplýva, že pre splnenie povinnosti v ňom ustanovenej musia byť dodržané oba princípy (princíp oddelenia a princíp rozoznatelnosti), teda vysielaná reklama musí byť nielen rozoznatelná, ale aj oddelená od ostatných zložiek programovej služby, pričom citované ustanovenie presne stanovuje možné spôsoby oddelenia, ktorými vo vysielaní televíznej programovej služby môžu byť zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

V nadväznosti na uvedené nemožno priznať úspech ani námietke navrhovateľky, že použitie farebného kruhu obsahujúceho údaje o dni a čase vysielania môže plniť zároveň funkciu nositeľa informácie i funkciu oddeľovacieho prostriedku. Pokiaľ § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. jednoznačne zakotvuje povinnosť zreteľne oddeliť reklamu (či telenákup) od iných častí programovej služby, a to v prípade navrhovateľky zvukovo-obrazovými alebo priestorovými prostriedkami, najvyšší súd môže len v duchu argumentácie odporkyne zdôrazniť, že oddelenie jednej zložky programovej služby od druhej musí nastať presne medzi ukončením jednej zložky a začiatkom druhej, a nie niekde uprostred, resp. počas trvania programovej služby.

Najvyšší súd dospel v prejednávanej veci k jednoznačnému záveru, že odvysielané upútavky na programy Nasleduj svoj sen, Smotánka, NON-STOP a Chlapi neplačú neboli zreteľne oddelené od inej zložky programovej služby (komunikátov označujúcich sponzora programu FC Venuša), čím došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

K namietanej výške uloženej pokuty najvyšší súd uvádza, že výška uloženej pokuty je v rozhodnutí odporkyne náležite odôvodnená, že pričom nemožno opomenúť skutočnosť, že výška uloženej pokuty (5 000 €) je na spodnej hranici zákonnej sadzby (§ 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. stanovuje výšku pokuty v rozmedzí 3 319 € až 165 969 €).

Ako vyplýva z uvedeného, najvyšší súd nepovažoval námietky navrhovateľky uvedené v jej opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne v spojení s jej námietkami vznesenými na pojednávaní pred najvyšším súdom za relevantné na vyhovenie jej odvolaciemu návrhu. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil podľa § 250q ods.3 veta prvá O. s. p.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. Navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania, pretože bola v konaní neúspešná.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g) Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.